

Al Poble Espanyol, terra sagrada i glamur de cine

Crònica

TONI VALL
BARCELONA

“**S**ort que ens hem pogut protegir del xàfec a dins del monestir!” És Isona Passola, sempre expressiva i expansiva. En efecte, pocs minuts abans de l'inici de la ja tradicional festa d'estiu del cinema català ha caigut un bon ruixat sobre Montjuïc. L'espai escollit enguany és el recinte del monestir romànic de Sant Miquel, al punt més alt del Poble Espanyol, on fa més de vint-i-cinc anys que no hi posava els peus. “Has vist quins llocs tan divertits que ens agraden?” Ja té raó la presidenta de l'Acadèmia. Aquesta festa s'ha fet al Palau Robert, en una es-

cullera a tocar del mar i, l'any passat, al parc d'atraccions del Tibidabo. Enguany som en terra sagrada, els convidats passegen pel claustre, alguns cambrers van vestits de frares i podem contemplar els frescos de l'absis. Em trobo de seguida amb el gran Sebastià D'Arbó, que sempre em dona informació aprofitable. En efecte, m'explica que hi ha un director de Madrid que prepara un documental sobre la seva seminal trilogia de cinema parapsicològic – *Viatge al més enllà*, *El ser* i *Més enllà de la mort* –: sensacional notícia!

A la zona del *photocall* em parlen de dos instagramers reclutats per dirigir els seus milers i milers de seguidors cap a *hashtags* relacionats amb la festa d'avui. Un d'ells és expert en moda i l'altre és més *underground*. M'ho explica la Maria Costa, la seva representant –els *instagramers* tenen representant!– i els miro a ells de reüll mentre es fan *sel-*

fies i les penjen a la xarxa. La seva missió és capturar el glamur i transmetre'l. Es deuen haver fixat en els germans Clotet, esclar, i també en Leticia Dolera. I en Carlos Marqués-Marcet, que fa broma amb el seu actor fetitxe, David Verdager. El productor Tono Folguera m'explica que ja tenen quasi a punt de solfa *As we like it*, la seva nova pel·lícula. Al claustre, en lloc de músiques religioses, hi sonen les bandes sonores de films guardonats amb premis Gaudí. Escolto l'inconfusible *Te estás equivocando*, la tornada enganxifosa de *Vicky Cristina Barcelona*, mentre parlo amb Joan Frank Charanson-

David Verdager, Leticia Dolera i Marc Clotet (al centre), entre els convidats a la festa. PERE VIRGILI

net, orgullós de la seva *Pàtria*, que encara aguanta en dotze pantalles de Catalunya i que s'acaba d'estrenar al mític cine Castillet de Perpinyà. Sento de lluny el director Pau Freixas: “Estic current com un animal!”, i entre Àlex Brendemühl, Joan Dausà, Cristina Brondo, Alain Hernández i el gaspatxo borratxo del Petit Montjuïc –bar imprescindible del barri– estic molt content de parlar amb Xavier Serrat i Boris Ruiz, vells companys de *La granja*, sèrie precursora de tantes coses que s'enregistra en una carpa a pocs metres d'on som ara: “Quins temps aquells!” Doncs sí. —